

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลสีแก้ว

เรื่อง

กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

พ.ศ.๒๕๕๘

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบเทศบัญญัติเทศบาลตำบลสีแก้ว
เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
พ.ศ. ๒๕๕๘

หลักการ

เพื่อให้การปฏิบัติงานด้านการควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพในเขตเทศบาลตำบลสีแก้ว เป็นไปด้วยความเรียบร้อย สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และ กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๓๖) ออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

เหตุผล

ด้วยองค์การบริหารส่วนตำบลสีแก้ว ได้รับการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลสีแก้ว ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลสีแก้ว อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด เป็นเทศบาลตำบลสีแก้ว ลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๕ ทำให้ข้อบัญญัติตำบลไม่อาจใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลสีแก้วได้ และเพื่อเป็นการคุ้มครองประโยชน์สาธารณะในการควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประกอบกับพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้อำนาจองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจออกเทศบัญญัติในการควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ จึงเห็นสมควรตราเทศบัญญัตินี้

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลสีแก้ว
เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.๒๕๕๘

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลสีแก้ว ว่าด้วยกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พุทธศักราช ๒๕๕๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ มาตรา ๖๑ มาตรา ๖๒ มาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบมาตรา ๓๒ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ โดยความเห็นชอบของสภาเทศบาลตำบลสีแก้วและโดยได้รับความเห็นชอบจากผู้ว่าราชการจังหวัดร้อยเอ็ด จึงตราเทศบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลสีแก้ว เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.๒๕๕๘”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลสีแก้ว ตั้งแต่วันที่ได้ออกโดยเปิดเผยที่สำนักงานเทศบาลตำบลสีแก้ว แล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ บรรดาเทศบัญญัติ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศหรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในเทศบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

“ผู้ดำเนินการกิจการ” หมายความว่า ผู้เป็นเจ้าของหรือบุคคลที่เรียกชื่ออย่างอื่นซึ่งรับผิดชอบดำเนินการสถานประกอบกิจการนั้น

“คนงาน” หมายความว่า ผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการ

“มลพิษทางเสียง” หมายความว่า สภาวะของเสียงอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

“มลพิษความสั่นสะเทือน” หมายความว่า สภาวะของความสั่นสะเทือนอันเกิดจากการ

ประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของ
สาธารณชน

“มลพิษทางอากาศ” หมายความว่า สภาวะของอากาศอันเกิดจากการประกอบกิจการของ
สถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

“มลพิษทางน้ำ” หมายความว่า สภาวะของน้ำทั้งอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถาน
ประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งที่สร้างขึ้น
อย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลสี่แก้ว

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจาก
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

ข้อ ๕ ให้กิจการประเภทต่างๆ ดังต่อไปนี้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในเขตเทศบาล
ตำบลสี่แก้ว

๕.๑ กิจการที่เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์

(๑) การเลี้ยงสัตว์บก สัตว์ปีก สัตว์น้ำ สัตว์เลื้อยคลาน หรือแมลง

(๒) การเลี้ยงสัตว์เพื่อรีดเอาน้ำนม

(๓) การประกอบกิจการเลี้ยง รวบรวมสัตว์ หรือธุรกิจอื่นใดอันมีทำนองเดียวกัน เพื่อให้
ประชาชนเข้าชมหรือเพื่อประโยชน์ของกิจการนั้น ทั้งนี้จะมีการเรียกเก็บค่าดูและค่าบริการไม่ว่าทางตรงหรือ
ทางอ้อมหรือไม่ก็ตาม

๕.๒ กิจการที่เกี่ยวกับสัตว์และผลิตภัณฑ์

(๑) การฆ่าสัตว์ ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาด และการฆ่าเพื่อ
บริโภคในครัวเรือน

(๒) การฟอกหนังสัตว์ ขนสัตว์ การสะสมหนังสัตว์ ขนสัตว์ที่ยังมิได้ฟอก

(๓) การสะสมเขาสัตว์ กระดุกสัตว์ที่ยังมิได้แปรรูป

(๔) การเคี้ยวหนังสัตว์ เอ็นสัตว์ ไขสัตว์

(๕) การต้ม การตาก การเผาเปลือกหอย เปลือกปู เปลือกกุ้ง ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร
การเร่ขาย และการขายในตลาด

(๖) การประดิษฐ์เครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ จากเปลือกหอย กระดุกสัตว์ เขาสัตว์ หนังสัตว์
ขนสัตว์ หรือส่วนอื่น ๆ ของสัตว์

(๗) การผลิต การม่ การปั่น การบด การผสม การบรรจุ การสะสม หรือการกระทำอื่นใดต่อ สัตว์หรือพืช หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของสัตว์หรือพืช เพื่อเป็นอาหารสัตว์

(๘) การสะสม หรือการล้างครั่ง

๕.๓ กิจการที่เกี่ยวกับอาหาร เครื่องดื่ม น้ำดื่ม

(๑) การผลิตเนย เนยเทียม

(๒) การผลิตกะปิ น้ำพริกแกง น้ำพริกเผา น้ำปลา น้ำเคย น้ำบูดู ไตปลา เต้าเจี้ยว ซีอิ้ว หอยดอง หรือซอสปรุงรสอื่น ๆ ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๓) การผลิต การหมัก การสะสมปลาร้า ปลาเจ่า กุ้งเจ่า ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๔) การตากเนื้อสัตว์ การผลิตเนื้อสัตว์เค็ม การเคี่ยวน้ำกุ้ง ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคใน ครัวเรือน

(๕) การนึ่ง การต้ม การเคี้ยว การตาก หรือวิธีการอื่นใด ในการผลิตอาหารจากสัตว์ พืช ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาด และการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๖) การเคี่ยวน้ำมันหมู การผลิตกุนเชียง หมูยอ ไส้กรอก หมูตั้ง ยกเว้นในสถานที่จำหน่าย อาหาร การเร่ขาย การขายในตลาด และการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๗) การผลิตเส้นหมี่ ขนมหุ้น ก๋วยเตี๋ยว เต้าฮวย เต้าหู้ วุ้นเส้น เกี๊ยมอี

(๘) การผลิตแบะแซ

(๙) การผลิตอาหารบรรจุกระป๋อง ขวด หรือภาชนะอื่นใด

(๑๐) การประกอบกิจการการทำขนมปังสด ขนมปังแห้ง จันอับ ขนมเปียะ

(๑๑) การแกะ การล้างสัตว์น้ำ ที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของกิจการห้องเย็น ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภค ในครัวเรือน

(๑๒) การผลิตน้ำอัดลม น้ำหวาน น้ำโซดา น้ำถั่วเหลือง เครื่องดื่มชนิดต่าง ๆ บรรจุกระป๋อง ขวด หรือภาชนะอื่นใด ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๑๓) การผลิต การแบ่งบรรจุน้ำตาล

(๑๔) การผลิต ผลิตภัณฑ์จากน้ำมันวัว

(๑๕) การผลิต การแบ่งบรรจุเอทิลแอลกอฮอล์ สุรา เปียร์ น้ำส้มสายชู

(๑๖) การคั่วกาแฟ

(๑๗) การผลิตลูกชิ้นด้วยเครื่องจักร

(๑๘) การผลิตผงชูรส

(๑๙) การผลิตน้ำกลั่น น้ำบริโภค

(๒๐) การตาก การหมัก การดองผัก ผลไม้ หรือพืชอย่างอื่น ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๒๑) การผลิต การบรรจุใบชาแห้ง ชาผง หรือเครื่องดื่มชนิดผงอื่น ๆ

(๒๒) การผลิตไอศกรีม ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๒๓) การผลิตบะหมี่ มักกะโรนี หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน

(๒๔) การประกอบกิจการห้องเย็น แช่แข็งอาหาร

(๒๕) การผลิตน้ำแข็ง ยกเว้นการผลิตเพื่อใช้ในสถานที่จำหน่ายอาหารและเพื่อการบริโภคในครัวเรือน

ครัวเรือน

(๒๖) การเก็บ การถนอมอาหารด้วยเครื่องจักรที่มีกำลังตั้งแต่ ๕ แรงม้าขึ้นไป

๕.๔ กิจกรรมเกี่ยวกับยา เวชภัณฑ์ อุปกรณ์การแพทย์ เครื่องสำอาง ผลิตภัณฑ์ชำระล้าง

(๑) การผลิต การไม่ การบด การผสม การบรรจุยาด้วยเครื่องจักร

(๒) การผลิต การบรรจุยาสีฟัน แชมพู ผ้าเย็น กระดาษเย็น เครื่องสำอางต่าง ๆ

(๓) การผลิตสาลี ผลิตภัณฑ์จากสาลี

(๔) การผลิตผ้าพันแผล ผ้าปิดแผล ผ้าอนามัย ผ้าอ้อมสำเร็จรูป

(๕) การผลิตสบู่ ผงซักฟอก ผลิตภัณฑ์ชำระล้างต่าง ๆ

๕.๕ กิจกรรมเกี่ยวกับการเกษตร

(๑) การอัด การสกัดเอาน้ำมันจากพืช

(๒) การล้าง การอบ การรม การสะสมยางดิบ

(๓) การผลิตแป้งมันสำปะหลัง แป้งสาคุ หรือแป้งอื่น ๆ ในทำนองเดียวกันด้วยเครื่องจักร

(๔) การสีข้าวด้วยเครื่องจักร

(๕) การผลิตยาสูบ

(๖) การขัด การกะเทาะ การบดเมล็ดพืช การนวดข้าวด้วยเครื่องจักร

(๗) การผลิต การสะสมปุ๋ย

(๘) การผลิตไยมะพร้าว หรือวัตถุที่คล้ายคลึงด้วยเครื่องจักร

(๙) การตาก การสะสม หรือการขนถ่ายมันสำปะหลัง

๕.๖ กิจกรรมเกี่ยวกับโลหะหรือแร่

(๑) การผลิตโลหะเป็นภาชนะ เครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์ หรือเครื่องใช้ต่าง ๆ

(๒) การหลอม การหล่อ การถลุงแร่หรือโลหะทุกชนิด ยกเว้นกิจการใน (๑)

(๓) การกลึง การเจาะ การเชื่อม การตี การตัด การประสาน การรีด การอัดโลหะด้วย เครื่องจักร หรือก๊าซ หรือไฟฟ้า ยกเว้นกิจการใน (๑)

(๔) การเคลือบ การชุบโลหะด้วยตะกั่ว สังกะสี ดีบุก โครเมียม นิกเกิล หรือโลหะอื่นใด ยกเว้น กิจการใน (๑)

(๕) การขัดการล้างโลหะด้วยเครื่องจักร สารเคมี หรือวิธีอื่นใด ยกเว้นกิจการใน (๑)

(๖) การทำเหมืองแร่ การสะสม การแยก การคัดเลือก หรือการล้างแร่

๕.๗ กิจการที่เกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกล

(๑) การต่อ การประกอบ การเคาะ การปะผุ การพ่นสี การพ่นสารกันสนิมยานยนต์

(๒) การตั้งศูนย์ถ่วงล้อ การซ่อม การปรับแต่งระบบปรับอากาศ หรืออุปกรณ์ที่เป็นส่วน ประกอบของยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกล

(๓) การประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกล ซึ่งมีไว้บริการหรือ จำหน่าย และในการประกอบธุรกิจนั้น มีการซ่อมหรือปรับปรุงยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกลด้วย

(๔) การล้าง การอัดฉีดยานยนต์

(๕) การผลิต การซ่อม การอัดแบตเตอรี่

(๖) การปะ การเชื่อมยาง

(๗) การอัดผ้าเบรค ผ้าคลัช

๕.๘ กิจการที่เกี่ยวกับไม้

(๑) การผลิตไม้ขีดไฟ

(๒) การเลื่อย การซอย การขัด การไส การเจาะ การขุดร่อง การทำคิ้ว หรือการตัดไม้ด้วย เครื่องจักร

(๓) การประดิษฐ์ไม้ หวาย เป็นสิ่งของด้วยเครื่องจักร หรือการพ่น การทาสาร เคลือบเงาสี หรือ การแต่งสำเร็จผลิตภัณฑ์จากไม้หรือหวาย

(๔) การอบไม้

(๕) การผลิตรูปด้วยเครื่องจักร

(๖) การประดิษฐ์สิ่งของเครื่องใช้ เครื่องเขียนด้วยกระดาษ

(๗) การผลิตกระดาษต่าง ๆ

(๘) การเผาถ่าน หรือการสะสมถ่าน

๕.๙ กิจการที่เกี่ยวกับการบริการ

(๑) กิจกรรมสปาเพื่อสุขภาพ เว้นแต่เป็นการให้บริการในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

(๒) การประกอบกิจการอาบ อบ นวด เว้นแต่เป็นการให้บริการใน ๕.๙ (๑) หรือในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

(๓) การประกอบกิจการสถานที่อาบน้ำ อบไอน้ำ อบสมุนไพร เว้นแต่เป็นการให้บริการใน ๕.๙ (๑) หรือในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

(๔) การประกอบกิจการโรงแรม หรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน

(๕) การประกอบกิจการห้องพัก อาคารชุดให้เช่า ห้องเช่า ห้องแบ่งเช่า หรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน

(๖) การประกอบกิจการมหรสพ

(๗) การจัดให้มีการแสดงดนตรี เต้นรำ รำวง ร้องแก๊ง ดิสโก้เทค คาราโอเกะ หรือการแสดงอื่นในทำนองเดียวกัน

(๘) การประกอบกิจการสระว่ายน้ำ หรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน เว้นแต่เป็นการให้บริการใน ๕.๙(๑)

(๙) การจัดให้มีการเล่นสเก็ต โดยมีแสงหรือเสียงประกอบ หรือการเล่นอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน

(๑๐) การประกอบกิจการเสริมสวยหรือแต่งผม เว้นแต่กิจการที่อยู่ภายในบังคับตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบวิชาชีพเวชกรรม

(๑๑) การประกอบกิจการให้บริการควบคุมน้ำหนัก โดยวิธีการควบคุมทางโภชนาการ ให้อาหารที่มีวัตถุประสงค์พิเศษ การบริหารร่างกาย หรือโดยวิธีอื่นใด เว้นแต่การให้บริการดังกล่าวในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

(๑๒) การประกอบกิจการสวนสนุก ตู้เกม

(๑๓) การประกอบกิจการสนามกอล์ฟ หรือสนามฝึกซ้อมกอล์ฟ

(๑๔) การประกอบกิจการห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ การสาธารณสุข วิทยาศาสตร์หรือสิ่งแวดล้อม

(๑๕) การสักผิวหนัง การเจาะหูหรือเจาะอวัยวะอื่น

(๑๖) การประกอบกิจการให้บริการเลี้ยงและดูแลเด็กที่บ้าน

๕.๑๐ กิจกรรมที่เกี่ยวกับสิ่งทอ

(๑) การปั่นด้าย การกรอด้าย การทอผ้าด้วยเครื่องจักร หรือการทอผ้าด้วยมือ

ตั้งแต่ 5 ก็ขึ้นไป

- (๒) การสะสมปอ ป่าน ฝ้าย หรือนุ่น
- (๓) การปั่นฝ้ายหรือนุ่นด้วยเครื่องจักร
- (๔) การทอเสื่อ กระสอบ พรม หรือสิ่งทออื่น ๆ ด้วยเครื่องจักร
- (๕) การเย็บผ้าด้วยเครื่องจักร ตั้งแต่ ๕ เครื่องขึ้นไป
- (๖) การพิมพ์ผ้า หรือการพิมพ์บนสิ่งทออื่น ๆ
- (๗) การซัก การอบ การรีด การอัดกลับผ้าด้วยเครื่องจักร
- (๘) การย้อม การกีดสีผ้าหรือสิ่งทออื่น ๆ

๕.๑๑ กิจกรรมเกี่ยวกับหิน ดิน ททราย ซีเมนต์ หรือวัตถุคล้ายคลึง

- (๑) การผลิตภาชนะดินเผาหรือผลิตภัณฑ์ดินเผา
- (๒) การระเบิด การโม่ การป่นหินด้วยเครื่องจักร
- (๓) การผลิตเครื่องใช้ด้วยซีเมนต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
- (๔) การสะสม การผสมซีเมนต์ หิน ททราย หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
- (๕) การเจียรไนเพชร พลอย หิน กระเจก หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
- (๖) การเลื่อย การตัด หรือการประดิษฐ์หินเป็นสิ่งของต่าง ๆ
- (๗) การผลิตซอล์ค ปูนปาสเตอร์ ปูนขาว ดินสอพอง หรือการเผาหินปูน
- (๘) การผลิต ผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ที่มีแร่ใยหินเป็นส่วนประกอบหรือส่วนผสม เช่น ผ้าเบรค

ผ้าคลัช กระเบื้องมุงหลังคา กระเบื้องยาง ผ้า เพดาน ท่อน้ำ เป็นต้น

- (๙) การผลิตกระเจกหรือผลิตภัณฑ์แก้ว
- (๑๐) การผลิตกระดาดทราย
- (๑๑) การผลิตใยแก้วหรือผลิตภัณฑ์จากใยแก้ว

๕.๑๒ กิจกรรมเกี่ยวกับปิโตรเลียม ถ่านหิน สารเคมี

- (๑) การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งกรด ต่าง สารออกไซด์ หรือสารตัวทำละลาย
- (๒) การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งก๊าซ
- (๓) การผลิต การกลั่น การสะสม การขนส่งน้ำมันปิโตรเลียมหรือผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมต่าง ๆ
- (๔) การผลิต การสะสม การขนส่งถ่านหิน ถ่านโค้ก
- (๕) การพนสี ยกเว้นกิจการในข้อ ๕.๗ (๑)
- (๖) การประดิษฐ์สิ่งของเครื่องใช้ด้วยยาง ยางเทียม พลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลต์หรือวัตถุ

ที่คล้ายคลึง

- (๗) การโม่ การบดชั้น
- (๘) การผลิตสี หรือน้ำมันผสมสี
- (๙) การผลิต การล้างฟิล์มรูปถ่ายหรือฟิล์มภาพยนตร์
- (๑๐) การเคลือบ การชุบ วัตถุด้วยพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
- (๑๑) การผลิตพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
- (๑๒) การผลิต การบรรจุสารเคมีดับเพลิง
- (๑๓) การผลิตน้ำแข็งแห้ง
- (๑๔) การผลิต การสะสม การขนส่งดอกไม้เพลิง หรือสารเคมีอันเป็นส่วนประกอบในการผลิต

ดอกไม้เพลิง

- (๑๕) การผลิตแชลแล็ค หรือสารเคลือบเงา
- (๑๖) การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งสารกำจัดศัตรูพืชหรือพาหะนำโรค
- (๑๗) การผลิต การบรรจุ การสะสมกาว

๕.๑๓ กิจการอื่น ๆ

- (๑) การพิมพ์หนังสือ หรือสิ่งพิมพ์อื่นที่มีลักษณะเดียวกันด้วยเครื่องจักร
- (๒) การผลิต การซ่อมเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องไฟฟ้า อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ อุปกรณ์ไฟฟ้า
- (๓) การผลิตเทียน เทียนไข หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
- (๔) การพิมพ์แบบ พิมพ์เขียว หรือการถ่ายเอกสาร
- (๕) การสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุด ใช้นแล้วหรือเหลือใช้
- (๖) การประกอบกิจการโกดังสินค้า
- (๗) การล้างขวด ภาชนะหรือบรรจุภัณฑ์ที่ใช้นแล้ว
- (๘) การพิมพ์สีลงบนวัตถุที่มีใช้สิ่งทอ
- (๙) การก่อสร้าง
- (๑๐) กิจการท่าเทียบเรือประมง สะพานปลา หรือแพปลา

ข้อ ๖ สถานประกอบกิจการที่ต้องมีการควบคุมตามเทศบัญญัตินี้ที่ตั้งอยู่ในเขตที่กฎหมายว่าด้วยการผังเมือง หรือกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารมีผลใช้บังคับ หรือสถานประกอบกิจการใดที่เข้าข่ายเป็นโรงงาน หรือมีการประกอบกิจการเกี่ยวกับวัตถุอันตราย จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องด้วย แล้วแต่กรณี

หมวด ๑

สถานที่ตั้ง ลักษณะอาคาร และการสุขาภิบาล

ข้อ ๗ สถานประกอบกิจการต้องตั้งอยู่ห่างจากชุมชน วัด ศาสนสถาน โบราณสถาน โรงเรียน สถาบันการศึกษา โรงพยาบาล หรือสถานที่อื่นๆ ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ในกรณีที่สถานประกอบกิจการที่ไม่เข้าข่ายเป็นโรงงาน สถานประกอบกิจการนั้นจะต้องตั้งตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขประกาศกำหนด โดยคำนึงถึงลักษณะและประเภทของการประกอบกิจการนั้นๆซึ่งอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนหรือก่อเหตุรำคาญด้วย

ข้อ ๘ สถานประกอบกิจการที่มีอาคารต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องเป็นอาคารที่มีความมั่นคง แข็งแรง เหมาะสมที่จะประกอบกิจการที่ขออนุญาตได้ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

บันไดหนีไฟหรือทางออกฉุกเฉินมีลักษณะเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ต้องไม่มีสิ่งกีดขวาง มีแสงสว่างเพียงพอ และมีป้ายหรือเครื่องหมายแสดงชัดเจน โดยทางออกฉุกเฉินต้องมีไฟส่องสว่างฉุกเฉินเมื่อระบบไฟฟ้าปกติขัดข้อง

(๒) ต้องจัดให้มีระบบการจัดแสงสว่างและการระบายอากาศให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๓) ต้องมีห้องน้ำและห้องส้วมตามแบบและจำนวนที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง และมีการดูแลรักษาความสะอาดให้อยู่ในสภาพที่ถูกสุขลักษณะเป็นประจำทุกวัน

ข้อ ๙ สถานประกอบกิจการที่คนงานอาจเปื้อนจากสารเคมี วัตถุอันตรายหรือสิ่งอื่นใด อันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพต้องจัดให้มีที่อาบน้ำฉุกเฉิน ที่ล้างตาฉุกเฉิน ตามความจำเป็นและเหมาะสมกับคุณสมบัติของวัตถุอันตรายและขนาดของการประกอบกิจการตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตรายและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๐ สถานประกอบกิจการต้องมีการเก็บ รวบรวม หรือกำจัดมูลฝอยที่ถูกสุขลักษณะดังนี้

(๑) มีภาชนะบรรจุหรือภาชนะรองรับที่เหมาะสมและเพียงพอกับปริมาณและประเภทมูลฝอย รวมทั้งมีการทำความสะอาดภาชนะบรรจุหรือภาชนะรองรับและบริเวณที่เก็บภาชนะนั้นอยู่เสมอ

(๒) ในกรณีที่มีการกำจัดเอง ต้องได้รับความเห็นชอบจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นและต้องดำเนินการให้ถูกต้องตามข้อบัญญัติว่าด้วยการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย

(๓) กรณีที่มีมูลฝอยที่ปนเปื้อนสารพิษหรือวัตถุอันตรายหรือสิ่งอื่นใดที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพหรือมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม จะต้องดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๑ สถานประกอบกิจการต้องมีการป้องกันและกำจัดแมลงและสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคติดต่อให้ถูกต้องตามหลักวิชาการสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม

ข้อ ๑๒ สถานประกอบกิจการที่มีโรงอาหารหรือห้องครัวที่จัดไว้สำหรับการประกอบอาหาร การปรุงอาหาร การเสิร์ฟอาหารสำหรับคนงาน ต้องมีการดำเนินการให้ถูกต้องตามข้อบัญญัติว่าด้วยสถานจำหน่ายอาหารหรือสถานที่เสิร์ฟอาหาร

ข้อ ๑๓ สถานประกอบกิจการต้องจัดวางสิ่งของให้เป็นระเบียบเรียบร้อย ปลอดภัยเป็นสัดส่วน และต้องรักษาความสะอาดอยู่เสมอ

หมวด ๒

การอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

ข้อ ๑๔ สถานประกอบกิจการต้องมีมาตรการความปลอดภัยในการทำงานและปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๕ สถานประกอบกิจการต้องจัดให้มีการป้องกันเพื่อความปลอดภัยดังนี้

(๑) มีระบบสัญญาณเตือนเพลิงไหม้และเครื่องดับเพลิง ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ จะต้องมีการบันทึกการบำรุงรักษาเครื่องดับเพลิงอย่างน้อยหกเดือนต่อครั้ง และมีการฝึกอบรมการดับเพลิงเบื้องต้นจากหน่วยงานที่ทางราชการกำหนดหรือยอมรับให้แก่คนงานไม่น้อยกว่าร้อยละสิบของจำนวนคนงานในสถานประกอบกิจการนั้น

(๒) กรณีที่มีวัตถุอันตราย ต้องมีสถานที่ที่ปลอดภัยสำหรับเก็บรักษาวัตถุอันตรายหรือสิ่งของที่สามารถก่อให้เกิดอันตรายหรืออับศึภัยได้ง่ายไว้โดยเฉพาะ ตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตรายและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

หมวด ๓

การควบคุมของเสีย มลพิษหรือสิ่งใด ๆ

ที่เกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการ

ข้อ ๑๖ สถานประกอบกิจการใดที่การประกอบกิจการอาจก่อให้เกิดมลพิษทางเสียงหรือความสั่นสะเทือน มลพิษทางอากาศ มลพิษทางน้ำ ของเสียอันตราย หรือมีการใช้สารเคมีหรือวัตถุอันตราย จะต้องดำเนินการควบคุมและป้องกันมิให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญหรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพของคนงานและผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียง

ข้อ ๑๗ ให้กิจการที่เกี่ยวข้องกับการบริการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อระบบการได้ยินของผู้มาใช้บริการ ดังต่อไปนี้

(๑) การประกอบกิจการโรงมหรสพ ข้อ ๕.๙ (๕)

(๒) การจัดให้มีการแสดงดนตรี เต้นรำ รำวง ร้องเง้ ดิสโก้เทค คาราโอเกะ หรือการแสดงอื่น ๆ ทำนองเดียวกัน ข้อ ๕.๙ (๖)

(๓) การจัดให้มีการเล่นสเก็ตโดยมีแสงหรือเสียงประกอบ หรือการเล่นอื่น ๆ ทำนองเดียวกัน ข้อ ๕.๙ (๘)

(๔) การประกอบกิจการสวนสนุก ตู้เกม ข้อ ๕.๙ (๑๑)

ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็สถานที่จำหน่ายอาหารด้วยหรือไม่ก็ตาม ต้องอยู่ภายใต้การควบคุมในเขตเทศบาลตำบลสีแก้ว

ข้อ ๑๘ ให้สถานที่ประกอบกิจการที่จำหน่ายอาหารที่มีพื้นที่เกิน ๒๐๐ ตารางเมตร ต้องมีใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือสถานที่ประกอบกิจการที่มีพื้นที่ไม่เกิน ๒๐๐ ตารางเมตร ต้องมีหนังสือรับรองการแจ้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

กรณีสถานประกอบกิจการที่จำหน่ายอาหารตามวรรคหนึ่งจัดให้มีการแสดงดนตรี เต้นรำ รำวง ร้องเง้ ดิสโก้เทค คาราโอเกะหรือการแสดงอื่น ๆ ทำนองเดียวกัน ต้องยื่นคำร้องต่อเทศบาลตำบลสีแก้วเพื่อขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

ข้อ ๑๙ สถานที่ประกอบกิจการตามข้อ ๑๕ หรือ ๑๖ ต้องตั้งอยู่ห่างจากชุมชน ศาสนสถาน โบราณสถาน สถาบันการศึกษา โรงพยาบาล ไม่ต่ำกว่า ๑ กิโลเมตร ยกเว้นกิจการที่ได้ก่อตั้งอยู่ก่อนออกเทศบัญญัติเทศบาลตำบลสีแก้วนี้

ข้อ ๒๐ สถานที่ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพข้อ ๑๕ หรือ ๑๖ ต้องจัดให้มีลักษณะดังนี้

(๑) การออกแบบและการวางผังของอาคาร ควรเหมาะสมต่อการป้องกันเสียงและความสั่นสะเทือนจากพื้นที่ให้บริการ ที่อาจก่อให้เกิดเหตุรำคาญแก่ประชาชนใกล้เคียง

(๒) พื้นที่ส่วนที่มีดนตรีหรือการแสดงดนตรี ส่วนเต้นรำและบริเวณที่มีเสียงดัง และความสั่นสะเทือนควรเป็นอาคารที่ปิดมิดชิด และใช้วัสดุที่ป้องกันเสียงและความสั่นสะเทือนได้ เพื่อป้องกันการเกิดเหตุรำคาญจากเสียงและความสั่นสะเทือนที่จะก่อให้เกิดผลกระทบต่อประชาชนใกล้เคียง

(๓) บริเวณโดยรอบอาคาร ตัวอาคาร พื้นอาคาร โถงและเก้าอี้ ต้องได้รับการดูแลให้สะอาด เป็นระเบียบเรียบร้อยอยู่เสมอ

ข้อ ๒๑ให้ผู้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามข้อ ๑๕ หรือ ๑๖ ต้องจัดให้มีและปรับปรุงสิ่งที่เป็นต้นกำเนิดเสียงและทางผ่านของเสียง มิให้มีระดับเสียงเกินดังนี้

ระดับเสียงภายในสถานประกอบกิจการตลอดระยะเวลาทำการ ต้องมีค่าเฉลี่ยของระดับเสียง (L_{Aeq}) ไม่เกิน ๙๐ เดซิเบลเอ และมีค่าระดับเสียงสูงสุด (L_{max}) ณ เวลาใดเวลาหนึ่งไม่เกิน ๑๑๐ เดซิเบลเอ

โดยมีเครื่องมือและวิธีการตรวจวัดระดับเสียงภายในสถานประกอบกิจการ

(๑) เครื่องมือวัดระดับเสียงเป็นชนิด **Sound Level Meter Type 2** หรือสูงกว่า

(๒) เครื่องมือวัดระดับเสียง ต้องได้มาตรฐาน **IEC 651**หรือ **IEC 804** ของคณะกรรมการการระหว่างประเทศว่าด้วยเทคนิคไฟฟ้า (**International Electro technical Commission, IEC**)

วิธีการในการตรวจวัดระดับเสียง

(๑) ต้องปรับเทียบความถูกต้องของเครื่องมือวัดระดับเสียงก่อนใช้งานทุกครั้ง

(๒) กำหนดจุดตรวจวัดระดับเสียง ดังนี้

(ก) บริเวณกลางห้องหรือบริเวณที่โดยปกติมีผู้ใช้บริการมาก

(ข) จุดตรวจวัดระดับเสียงต้องอยู่สูงจากระดับพื้นห้องประมาณ ๑.๒๕ เมตร สำหรับการตรวจวัดในบริเวณที่ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่นั่ง และที่ระดับ ๑.๕๐ เมตร สำหรับการตรวจวัดในบริเวณที่ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่ยืน

(๓) ตรวจวัดระดับเสียง ณ เวลาใดเวลาหนึ่งที่สถานประกอบการเปิดให้บริการ โดยทำการตรวจวัดเป็นเวลา ๑๕ นาที ติดต่อกัน แล้วนำมาหาค่าระดับเสียงเฉลี่ย (L_{Aeq}) และค่าระดับเสียงเฉลี่ยสูงสุด (L_{max}) ดังนี้

(ก) ในกรณีเครื่องมือวัดระดับเสียงชนิด **Equivalent Continuous Sound Pressure Level** แบบแสดงผลเป็นตัวเลข ให้ตั้งค่าตรวจวัดในช่วงเวลา ๑๕ นาที แล้วอ่านค่าออกมาเป็น ค่าระดับเสียงเฉลี่ย (L_{Aeq}) และค่าระดับเสียงเฉลี่ยสูงสุด (L_{max}) ได้ทันที

(ข) ในกรณีเครื่องวัดเสียงชนิด **Sound Pressure Level** แบบแสดงผล โดยใช้เข็มชี้วัด ให้ปรับปุ่มความไวของการอ่านค่าที่ **“Slow”** ทั้งนี้

หากความแตกต่างของค่าระดับเสียงสูงสุดและต่ำสุด อยู่ในช่วง **±3 เดซิเบลเอ** ให้นำ ค่าต่ำสุดและค่าสูงสุดมารายงาน โดยให้รายงานเป็นค่าช่วง

หากความแตกต่างของค่าระดับเสียงสูงสุดและต่ำสุด อยู่ในช่วง **±6 เดซิเบลเอ** ให้นำค่าค่าสูงสุดมาลบออกด้วย **3 เดซิเบลเอ** และรายงานเป็นค่าเดี่ยว

(๔) ในระหว่างการให้บริการ ควรมีการหยุดหรือลดระดับเสียงจากการแสดงดนตรี หรือการเปิดเพลงหรือจากเครื่องกำเนิดเสียงหรือกิจกรรมอื่นที่ก่อให้เกิดเสียงดังมากเป็นระยะ เพื่อให้ผู้ใช้บริการได้พักจากการสัมผัสเสียงดัง

(๕) ต้องจัดให้มีบริการเครื่องป้องกันเสียงที่ได้มาตรฐานและสะอาดสำหรับ ผู้มาใช้บริการ เมื่อได้รับการร้องขอ และผู้ประกอบการต้องติดประกาศหรือให้ข้อมูลด้วยวิธีการอื่นใด แก่ผู้ใช้บริการเกี่ยวกับการป้องกัน การแก้ไขหรือการบรรเทาอันตรายที่อาจเกิดจากการที่ได้ยินเสียงดัง

(๖) จัดให้มีเครื่องวัดระดับเสียงและแสดงผลการตรวจวัด เพื่อให้ผู้ใช้บริการ ได้ทราบถึงระดับเสียงในขณะใช้บริการ และสามารถพิจารณาการป้องกันตัวเองได้

ข้อ ๒๒ ให้ผู้ประกอบการกิจการเลี้ยงสุกร อันเป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ตามข้อ ๕.๑ (๑) ต้องมีลักษณะดังนี้

(๑) สถานที่ตั้งควรอยู่ห่างจากชุมชน ศาสนสถาน โบราณสถาน สถาบันการศึกษา โรงพยาบาล หรือสถานที่อื่นๆ ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ในระยะที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ และไม่ก่อให้เกิดเหตุรำคาญต่อชุมชน โดยควรมีระยะห่างจากสถานที่ที่กล่าวข้างต้นและแหล่งน้ำสาธารณะในระยะทางดังต่อไปนี้

(๑.๑) สถานที่ประกอบกิจการเลี้ยงสุกรไม่น้อยกว่า ๕๐ ตัว ควรมีระยะห่างในระยะที่ไม่ก่อให้เกิดความรำคาญต่อชุมชนใกล้เคียง

(๑.๒) สถานที่ประกอบกิจการเลี้ยงสุกรไม่น้อยกว่า ๕๐ - ๕๐๐ ตัว ควรมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๒๐๐ เมตร

(๑.๓) สถานที่ประกอบกิจการเลี้ยงสุกรเกินกว่า ๕๐๐ ตัว ควรมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ เมตร

(๒) สถานที่ประกอบกิจการเลี้ยงสุกรควรตั้งอยู่ห่างจากโรงฆ่าสัตว์ ตลาดนัดค้าสัตว์ตั้งแต่ ๕ กิโลเมตร ขึ้นไป

(๓) จัดให้มีบริเวณเลี้ยงสุกรเป็นสัดส่วน และอยู่ห่างเขตที่ดินสาธารณะหรือที่ดินต่างเจ้าของ และต้องมีที่ว่างอันปราศจากหลังคาหรือสิ่งใดปกคลุมโดยรอบบริเวณเลี้ยงสุกรนั้น ไม่น้อยกว่า ๒๐ เมตร ทุกด้าน เว้นแต่ด้านที่มีแนวเขตที่ดินติดต่อกับที่ดินของผู้ประกอบการ ประเภทเดียวกันตามเทศบัญญัติ

(๔) สถานที่ประกอบกิจการเลี้ยงสุกรควรตั้งอยู่บริเวณที่ไม่มีน้ำท่วมขัง

ข้อ ๒๓ โรงเรือนเลี้ยงสัตว์หรือส่วนประกอบต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) โรงเรือนเลี้ยงสัตว์ต้องเป็นอาคารเอกเทศ มั่นคงแข็งแรง มีลักษณะเหมาะสมแก่การเลี้ยงสัตว์ ไม่มีการพักอาศัยหรือประกอบกิจการอื่นใด

(๒) พื้นโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ต้องทำด้วยวัสดุแข็งแรง พื้นผิวเรียบทำความสะอาดง่ายมีความลาดเอียงเหมาะสมให้น้ำหรือสิ่งปฏิกูลไหลลงทางระบายน้ำได้สะดวก

(๓) หลังคาทำด้วยวัสดุแข็งแรง มีความสูงจากพื้นที่เหมาะสม และมีช่องทางแสงสว่างหรือแสงแดดส่องภายในอาคารอย่างทั่วถึง

(๔) โรงเรือนเลี้ยงสัตว์ต้องมีน้ำขังและปล่อยสัตว์กว้างขวางเพียงพอ คอกสัตว์กันเป็นสัดส่วนเหมาะสมกับจำนวนสัตว์ ไม่ให้สัตว์อยู่อย่างแออัด

(๕) จัดให้มีแสงสว่างเพียงพอ และมีการระบายอากาศดี

(๖) ถนนภายในสถานประกอบกิจการต้องใช้วัสดุคงทน มีความกว้างเหมาะสม สะดวกในการขนส่งลำเลียงอุปกรณ์ อาหารสัตว์ รวมทั้งผลผลิตเข้าและออกภายในสถานประกอบกิจการ

(๗) สถานที่เก็บอาหารและโรงผสมอาหารควรจัดให้เป็นสัดส่วน และถูกหลักสุขาภิบาล

ข้อ ๒๔ สถานที่ประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ต้องมีสุขลักษณะเกี่ยวกับเครื่องมือ เครื่องใช้ น้ำดื่ม น้ำใช้ ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) อาหารที่ใช้เลี้ยงสัตว์ ต้องมีคุณภาพและมาตรฐานตามกฎหมายว่าด้วย การควบคุมคุณภาพสัตว์

(๒) ควรมีสถานที่เก็บอาหารแยกเป็นสัดส่วน จัดให้เป็นระเบียบและมีการดูแลรักษาความสะอาดอย่างสม่ำเสมอ

(๓) ต้องมีที่เก็บรักษาเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ในการทำงานเป็นสัดส่วน เหมาะสมและเป็นระเบียบเรียบร้อย

(๔) เครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์รวมถึงสวิทช์และสายไฟต่าง ๆ ต้องได้รับการดูแลรักษาให้อยู่ในสภาพดี

(๕) ต้องจัดให้มีน้ำดื่มที่ได้คุณภาพตามมาตรฐานน้ำดื่มไว้บริการสำหรับผู้ปฏิบัติงานอย่างเพียงพอ ตั้งอยู่บริเวณที่แยกออกจากโรงเรือนเลี้ยงสัตว์

(๖) ต้องจัดให้มีน้ำใช้ที่สะอาดได้มาตรฐาน และปริมาณเพียงพอกับปริมาณ น้ำใช้ในแต่ละวัน

(๗) กรณีที่สถานประกอบกิจการผลิตน้ำใช้เอง ควรตรวจสอบดูแลคุณภาพ น้ำดิบให้สะอาด ตรวจสอบท่อน้ำและทำความสะอาดภาชนะเก็บกักน้ำอยู่เสมอ และปรับปรุงคุณภาพน้ำ ให้มีคุณภาพดีอยู่เสมอ

ข้อ ๒๕ สุขภาพและอนามัยของผู้ปฏิบัติงาน ต้องเป็นไปตามที่กำหนดไว้ ดังนี้

(๑) ผู้ปฏิบัติงานในฟาร์มต้องมีสุขภาพแข็งแรง ไม่เป็นโรคติดต่อ หรือ โรคที่ส่งผลกระทบต่อโรคที่เกี่ยวข้องกับทางเดินอาหาร ทางเดินหายใจ หู น้ำหนัก และบาดแผลติดเชื้อ หรือไม่เป็นพาหะนำ

โรคติดต่อ ได้แก่ วัณโรค อหิวาตกโรค ไข้รากสาดน้อย บิด สุกใส หัด คางทูม เรื้อน ไวรัสตับอักเสบบี
โรคพยาธิ และโรคผิวหนังนํารังเกียจ เป็นต้น หากผู้ปฏิบัติงานป่วย ด้วยโรคดังกล่าว ต้องหยุดพักรักษาให้หาย

(๒) ผู้ปฏิบัติงานต้องได้รับการตรวจสุขภาพประจำปี

(๓) ผู้ปฏิบัติงานควรได้รับการอบรมในเรื่องเกี่ยวกับสุขอนามัย

(๔) ผู้ปฏิบัติงานในฟาร์มต้องปฏิบัติดังนี้

(ก) ล้างทำความสะอาดมือทุกครั้งก่อนเข้าหรือออกจากฟาร์ม และภายหลังออกจาก
ห้องส้วมและจับต้องสิ่งปนเปื้อนต่าง ๆ

(ข) ควรสวมชุดปฏิบัติงานที่สะอาดเหมาะสมในแต่ละกิจกรรมที่ปฏิบัติ

(ค) ในกรณีที่มีบาดแผลต้องปิดแผลด้วยผ้าพันแผล ถ้ามีบาดแผลที่มีมือ ต้องสวมถุงมือ
หรือปลอกถุงมือหรือปลอกนิ้วขณะปฏิบัติงาน

ข้อ ๒๖ สถานที่ประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ต้องมีระบบการจัดการน้ำเสีย มูลฝอย สิ่งปฏิกูล
ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องมีระบบบำบัดน้ำเสียที่ได้มาตรฐาน โดยใช้วิธีการบำบัดน้ำเสีย ที่เหมาะสมทางระบาย
น้ำไม่อุดตัน

(๒) น้ำเสียที่ผ่านการบำบัดแล้วต้องมีการตรวจสอบคุณภาพน้ำทิ้งให้ได้เกณฑ์มาตรฐานน้ำทิ้ง
ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ก่อนปล่อยออกสู่ภายนอกสถานประกอบกิจการ

(๓) ต้องจัดให้มีภาชนะรองรับมูลฝอยที่ถูกหลักสุขาภิบาล เหมาะสมและเพียงพอ

(๔) ต้องมีการรวบรวมมูลฝอยและนำไปกำจัดด้วยวิธีการฝัง เผาอย่างถูกต้อง ตามหลัก
สุขาภิบาล และปฏิบัติตามข้อกำหนดของท้องถิ่นว่าด้วยการนั้น

(๕) ต้องทำความสะอาด กวาด ล้างพื้นโรงเรือนเลี้ยงสัตว์และบริเวณโดยรอบ โรงเรือนเลี้ยง
สัตว์ให้สะอาดทุกวัน ต้องจัดให้มีที่กักเก็บมูลสัตว์โดยเฉพาะ เพื่อป้องกันเหตุเดือดร้อนรำคาญอันเนื่องมาจาก
กลิ่นและไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์และแมลงนำโรค

(๖) ห้ามทิ้งมูลสัตว์หรือมูลฝอยในที่ดินตนเอง ที่สาธารณะหรือ แหล่งน้ำสาธารณะ

(๗) ต้องมีน้ำและห้องส้วมตามลักษณะและจำนวนที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการควบคุม
อาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง และบำบัดหรือการกำจัดสิ่งปฏิกูลถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล

(๘) ภายในห้องน้ำและห้องส้วมควรมีวัสดุอุปกรณ์ตามความจำเป็นและเหมาะสม

(๙) ต้องดูแลรักษาความสะอาดห้องน้ำและห้องส้วมเป็นประจำทุกวัน ที่ปฏิบัติงาน

ข้อ ๒๗ สถานที่ประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ต้องมีการจัดการแหล่งแพร่เชื้อโรคหรือสัตว์
และแมลงนำโรค ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องมีการป้องกันโรคติดต่อที่เกิดจากสัตว์ด้วยวิธีการที่เหมาะสม และถูกต้อง

(๒) การกำจัดซากสัตว์ให้ใช้วิธีเผา หรือฝังเพื่อป้องกันการเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของสัตว์และแมลงนำโรค ดังนี้

(ก) การกำจัดซากสัตว์โดยการฝังต้องมีเนื้อที่เพียงพอ และอยู่ในบริเวณ ที่น้ำท่วมไม่ถึง โดยฝังซากจากผิวดินไม่น้อยกว่าห้าสิบเซนติเมตร ใช้น้ำยาฆ่าเชื้อโรคที่เหมาะสม ทำการราดหรือโรยบนส่วนต่าง ๆ ของสัตว์จนทั่ว แล้วกลบหลุมดิน

(ข) การกำจัดซากสัตว์โดยการเผาต้องมีสถานที่ที่เผาหรือเตาเผา อยู่ในบริเวณที่เหมาะสมในการใช้เผาซากจนหมด และกลบหลุมดิน

(ค) สถานที่กำจัดซากต้องห่างจากบริเวณอาคาร หรือโรงเรียนเลี้ยงสัตว์ อาคารสำนักงาน อาคารพักอาศัย

(๓) ต้องมีการควบคุมป้องกันสัตว์และแมลงนำโรคในฟาร์มไม่ให้มีจำนวนมากจนก่อให้เกิดความเสี่ยงในการแพร่เชื้อโรคติดต่อ หรือก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญต่อผู้อยู่ในที่ใกล้เคียง

(๔) กรณีที่มีการระบาดของโรคติดต่อที่เกี่ยวกับสัตว์ในเขตพื้นที่ ต้องจัดให้มีวิธีการควบคุมป้องกันมิให้เกิดการปนเปื้อนของเชื้อโรคในสถานที่เลี้ยงสัตว์ ทั้งในตัวสัตว์ อาหาร น้ำใช้ คนเลี้ยงและสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ

ข้อ ๒๘ สถานที่ประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ต้องมีการรักษาความปลอดภัย และการป้องกันเหตุรำคาญ ดังต่อไปนี้

(๑) ควรจัดให้มีห้องเก็บสารเคมี น้ำยาฆ่าเชื้อหรือสิ่งของที่อาจก่อให้เกิดอันตรายหรืออัคคีภัยได้ง่ายโดยเฉพาะ ตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตรายและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๒) ควรจัดให้มีห้องพยาบาลหรือชุดปฐมพยาบาลที่ครบรายการไว้ใน สถานที่ประกอบกิจการ และพร้อมใช้งานได้ตลอดเวลา

(๓) ระดับเสียงในสถานประกอบการเลี้ยงสุกร ในเวลากลางวัน ต้องมีระดับเสียงเฉลี่ย ๘ ชั่วโมง ไม่เกิน ๙๐ เดซิเบล (เอ) ตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน

(๔) ระดับความเข้มข้นของก๊าซไฮโดรเจนซัลไฟด์และก๊าซแอมโมเนีย บริเวณคอกเลี้ยงสัตว์ต้องไม่เกินค่ามาตรฐานตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน

(๕) วิธีการตรวจวัดคุณภาพสิ่งแวดล้อมในสถานที่ประกอบการให้ใช้วิธีการตรวจวัดของหน่วยงานราชการไทย ในกรณีที่ไม่มีการตรวจวัดที่เป็นมาตรฐานกำหนดไว้ ให้ใช้วิธีการตรวจวัดที่ท้องถิ่นยอมรับ

(๖) ควรควบคุมป้องกันกิจกรรมต่าง ๆ ของสถานประกอบกิจการมิให้มีกลิ่น น้ำเสีย เขม่า ควัน เสียง ฝุ่น และความร้อน เป็นต้น ที่จะทำให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญหรือเป็นเหตุอันตรายต่อสุขภาพของคนงานและผู้อยู่อาศัยใกล้เคียงหรืออยู่ในเส้นทางการสัญจรของสถานประกอบกิจการ

หมวด ๔

ใบอนุญาต

ข้อ ๒๙ เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่เทศบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินกิจการตามที่ต้องมีการควบคุมตามข้อ ๕ ในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ในการออกใบอนุญาต เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจกำหนดเงื่อนไขโดยเฉพาะให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติเพื่อป้องกันอันตรายต่อสุขภาพของสาธารณชนเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้โดยทั่วไปในเทศบัญญัตินี้ก็ได้

ใบอนุญาตให้ใช้ได้สำหรับกิจการประเภทเดียวและสำหรับสถานที่แห่งเดียว

ข้อ ๓๐ ผู้ใดประสงค์จะประกอบกิจการตามที่ต้องมีการควบคุมตามข้อ ๕ ในลักษณะที่เป็นการค้า จะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้ พร้อมกับเอกสารและหลักฐานดังต่อไปนี้

(๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน / ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ

(๒) สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๓) อื่นๆ ตามที่เทศบาลตำบลสี่แก้วประกาศกำหนด

ข้อ ๓๑ ผู้ขอรับใบอนุญาตจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในข้อกำหนดของท้องถิ่น

(๒) หากปรากฏในภายหลังว่าการประกอบกิจการที่ได้รับอนุญาตนี้เป็นการขัดต่อกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องโดยมิอาจแก้ไขได้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจพิจารณาให้เพิกถอนการอนุญาตนี้ได้

(๓) ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขเฉพาะดังต่อไปนี้

๓.๑) จะโอนให้แก่อีกไม่ได้ ใช้ได้เฉพาะกิจการตามใบอนุญาตนี้เท่านั้นและสถานที่ระบุไว้ในใบอนุญาตนี้เท่านั้น

๓.๒) ต้องเก็บเอกสารนี้ไว้ในสถานที่ระบุไว้ในใบอนุญาตและแลเห็นได้ชัดเจน

ข้อ ๓๒ ผู้ได้รับการอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากไม่มารับภายในกำหนดเวลาดังกล่าวโดยไม่มีเหตุอันสมควรให้ถือว่าละสิทธิ

ข้อ ๓๓ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตหรือคำขอต่ออายุใบอนุญาตให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอ ถ้าปรากฏว่าคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์วิธีการ หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในเทศบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์นั้นทั้งหมด และแจ้งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ในคราวเดียวกัน และในกรณีจำเป็นที่จะต้องส่งคืนคำขอแก่ผู้ขออนุญาต ก็ให้ส่งคืนคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์ให้ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับคำขอ

เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับคำขอซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วนตามที่กำหนดในเทศบัญญัตินี้

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคสองหรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี

ข้อ ๓๔ ใบอนุญาตให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจของเทศบาลตำบลสีแก้วเท่านั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับเสียค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ตามข้อ ๓๐ และข้อ ๓๑ ด้วย

ข้อ ๓๕ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องเสียค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้ในวันที่ได้รับใบอนุญาตสำหรับกรณีที่เป็นการขอรับใบอนุญาตครั้งแรก หรือก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุสำหรับกรณีที่เป็นการขอต่ออายุใบอนุญาต ตลอดเวลาที่ยังดำเนินกิจการนั้น ถ้ามิได้เสียค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนด ให้ชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกการดำเนินกิจการนั้นก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่งค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดการดำเนินการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับจนครบจำนวน

ข้อ ๓๖ บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามเทศบัญญัตินี้ ให้เป็นรายได้ของเทศบาลตำบลสีแก้ว

ข้อ ๓๗ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๓๘ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำสำเนาบันทนาการแจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตสูญหายมาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

(๒) ในกรณีที่ใบอนุญาตถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำใบอนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่ มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

ข้อ ๓๙ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือเทศบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๔๐ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

(๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.

๒๕๓๕

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือเทศบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไข ที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้ และการไม่

ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน หรือมีผลกระทบต่อ
สภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๔๑ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับ
ใบอนุญาตทราบ ในกรณีที่ไม่พบผู้รับใบอนุญาต หรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าว ให้ส่งคำสั่งโดยทาง
ไปรษณีย์ตอบรับ หรือให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักทำางานของผู้รับ
ใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตนั้นได้รับทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่วันที่คำสั่งไปถึง หรือวันปิดคำสั่ง แล้วแต่
กรณี

ข้อ ๔๒ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอน
ใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกลงสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๔๓ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนด
โทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๔๔ ให้นายกเทศมนตรีตำบลสีแก้ว รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้และให้มีอำนาจ
ออกข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศหรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๓ เมษายน ๒๕๕๘

(ลงชื่อ)

(นายอุดมศักดิ์ รัตนสวนจิ)

นายกเทศมนตรีตำบลสีแก้ว

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(นายสุรพงษ์ สายโอภาส)

นายอำเภอเมืองร้อยเอ็ด

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม
ท้ายเทศบัญญัติเทศบาลตำบลสีแก้ว
เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๘

ลำดับที่	ประเภทการค้า	ค่าธรรมเนียมต่อปี	
		บาท	สตางค์
	๑. กิจการที่เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์		
๑	การเลี้ยงสัตว์บก สัตว์ปีก สัตว์เลื้อยคลานหรือแมลง การเลี้ยงม้า โค กระบือ - จำนวน ตั้งแต่ ๑๐ ตัวขึ้นไป	๒๐๐	-
	การเลี้ยงสุกร		
	ก. จำนวน ๕๐ – ๑๐๐ ตัว	๑๐๐	-
	ข. จำนวน ตั้งแต่ ๑๐๑ – ๒๐๐ ตัวขึ้นไป	๒๐๐	-
	ค. จำนวน ๒๐๑ ตัวขึ้นไป	๕๐๐	-
	การเลี้ยงห่าน เป็ด ไก่		
	ก. จำนวนตั้งแต่ ๕๐๑-๒,๐๐๐ ตัว	๓๐๐	-
	ข. จำนวนตั้งแต่ ๒,๐๐๑-๕,๐๐๐ ตัว	๕๐๐	-
	ค. จำนวนตั้งแต่ ๕,๐๐๑ ตัวขึ้นไป	๑,๐๐๐	-
	สัตว์เลื้อยคลาน บ่อหรือกระชังละ	๑๐๐	-
๒	การเลี้ยงสัตว์เพื่อริดเอานมตัวละ	๑๐	-
๓	การประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ รวบรวมสัตว์ หรือธุรกิจอื่นใด อันมี	๓,๐๐๐	-

	ลักษณะทำนองเดียวกัน เพื่อให้ประชาชนเข้าชม หรือเพื่อประโยชน์ของกิจการนั้น จะมีการเรียกเก็บค่าดูหรือค่าบริการไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมหรือไม่ก็ตาม		
	๒. กิจการเกี่ยวกับสัตว์และผลิตภัณฑ์		
๔	การฆ่าสัตว์ ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาดและการฆ่าเพื่อบริโภคในครัวเรือน	๑๕๐	-
๕	การฟอกหนังสัตว์ ขนสัตว์ การสะสมหนังสัตว์ ที่ยังไม่ได้ฟอก	๕๐๐	-
๖	การสะสมเขาสัตว์ กระดุกสัตว์ที่ยังมิได้แปรรูป	๕๐๐	-
๗	การเคี้ยวหนังสัตว์ เอ็นสัตว์ ไขสัตว์	๕๐๐	-
๘	การต้ม การตาก การเผาเปลือกหอย เปลือกปู เปลือกกุ้ง ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาด	๕๐๐	-
๙	การประดิษฐ์เครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ จากเปลือกหอย กระดุก สัตว์ หนังสัตว์ เขาสัตว์ หรือส่วนอื่น ๆ ของสัตว์	๕๐๐	-
	ก. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลัง ๕ แรงม้าขึ้นไป	๕๐๐	-
	ข. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังต่ำกว่า ๕ แรงม้าลงมา	๒๐๐	-
	ค. ไม่ใช้เครื่องจักร	๑๐๐	-
๑๐	การผลิต การโม่ การปั่น การบด การผสม การบรรจุ การสะสม หรือการกระทำอื่นใดต่อสัตว์หรือพืชหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของสัตว์หรือพืช เพื่อเป็นอาหารสัตว์		
	ก. เครื่องจักรที่มีกำลัง ๕ แรงม้าขึ้นไป	๕๐๐	-
	ข. เครื่องจักรที่มีกำลังเกินกว่า ๑ แรงม้าแต่ไม่เกิน ๕ แรงม้า	๒๐๐	-
	ค. เครื่องจักรที่มีกำลัง ๑ แรงม้า ลงมา	๑๐๐	-
๑๑	การสะสมหรือล้างครั้ง	๕๐๐	-
	๓. กิจการที่เกี่ยวข้องกับอาหาร เครื่องดื่ม น้ำดื่ม		
๑๒	การผลิตเนย เนยเทียม	๒๐๐	-
๑๓	การผลิตกะปิ น้ำพริกแกง น้ำพริกเผา น้ำปลา น้ำเค็ม น้ำบูดู ไตปลา เต้าเจี้ยว ซีอิ๊ว หอยดอง หรือซอสปรุงรสอื่น ๆ ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	๒๐๐	-
๑๔	การผลิต การหมัก การสะสมปลาร้า ปลาเจ่า กุ้งเจ่า ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	๒๐๐	-
๑๕	การตากเนื้อสัตว์ การผลิตเนื้อสัตว์เค็ม การเคี่ยวนมกึ่ง ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	๒๐๐	-
๑๖	การนึ่ง การต้ม การเคี้ยว การตาก หรือวิธีอื่นใดในการผลิตอาหาร	๒๐๐	-

	สัตว์ พืช ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การร่ขาย การขายใน ตลาด และการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน		
๑๗	การเคี่ยวน้ำมันหมู การผลิตกุนเชียง หมูยอ ไส้กรอก หมูตั้ง ยกเว้น ในสถานที่จำหน่ายอาหาร การร่ขาย การขายในตลาด การผลิตเพื่อ บริโภคในครัวเรือน		
	ก. โดยใช้เครื่องจักร	๕๐๐	-
	ข. โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๒๐๐	-
๑๘	การผลิตเส้นหมี่ ขนมหุ้น ก้วยเตี๋ยว เต้าหู้ วุ้นเส้น เกี่ยมอี เต้าฮวย		
	ก. โดยใช้เครื่องจักร	๒๐๐	-
	ข. โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๑๐๐	-
๑๙	การผลิตเบะแซ	๒๐๐	-
๒๐	การผลิตอาหารบรรจุกระป๋อง ขวด หรือ ภาชนะอื่นใด		
	ก. โดยใช้เครื่องจักร	๑,๐๐๐	-
	ข. โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๕๐๐	-
๒๑	การประกอบกิจการการทำขนมปังสด ขนมปังแห้ง จันอับ ขนมเปียะ		
	ก. โดยใช้เครื่องจักร	๕๐๐	-
	ข. โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๒๐๐	-
๒๒	การแกะ การล้างสัตว์น้ำ ที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของกิจการห้องเย็น ยกเว้น การผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	๒,๐๐๐	-
๒๓	การผลิตน้ำอัดลม น้ำหวาน น้ำโซดา น้ำถั่วเหลือง เครื่องดื่มชนิด ต่างๆ บรรจุกระป๋อง ขวด หรือภาชนะอื่นใด ยกเว้นการผลิตเพื่อ บริโภคในครัวเรือน	๑,๐๐๐	-
๒๔	การผลิต การแบ่งบรรจุน้ำตาล (ยกเว้นภายในครอบครัว)	๑,๐๐๐	-
๒๕	การผลิตผลิตภัณฑ์จากน้ำมันวัว	๑,๐๐๐	-
๒๖	การผลิต การแบ่งบรรจุเอทิลแอลกอฮอล์ สุรา เปียร์ น้ำส้มสายชู	๑,๐๐๐	-
๒๗	การควักกาแฟ	๕๐๐	-
๒๘	การผลิตลูกชิ้นด้วยเครื่องจักร	๕๐๐	-
๒๙	การผลิตผงชูรส	๑,๐๐๐	-
๓๐	การผลิตน้ำกลั่น น้ำบริโภค	๒๐๐	-
๓๑	การตาก การหมัก การดองผัก ผลไม้ หรือพืชอย่างอื่น ยกเว้นการ ผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	๒๐๐	-
๓๒	การผลิต การบรรจุใบชาแห้ง ชาผง หรือเครื่องดื่มชนิดผงอื่น ๆ	๒๐๐	-
๓๓	การผลิตไอศกรีม ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	๑๐๐	-

๓๔	การผลิตบะหมี่ มักกะโรนี หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน	๒๐๐	-
๓๕	การประกอบกิจการห้องเย็น แช่เย็นอาหาร	๑,๐๐๐	-
๓๖	การผลิตน้ำแข็ง ยกเว้นการผลิตเพื่อใช้ในสถานที่จำหน่ายอาหาร และเพื่อการบริโภคในครัวเรือน	๓๐๐	-
๓๗	การเก็บ การถนอมอาหารด้วยเครื่องที่มีกำลังตั้งแต่ ๕ แรงม้า ขึ้นไป	๕๐๐	-
	๔. กิจการที่เกี่ยวกับยา เวชภัณฑ์ อุปกรณ์การแพทย์ เครื่องสำอาง ผลิตภัณฑ์ชำระล้าง		
๓๘	การผลิต การโม่ การบด การผสม การบรรจุยาด้วยเครื่องจักร		
	ก. เครื่องจักรที่มีกำลัง ๕ แรงม้าขึ้นไป	๑,๐๐๐	-
	ข. เครื่องจักรที่มีกำลังเกินกว่า ๑ แรงม้า แต่ไม่เกิน ๕ แรงม้า	๕๐๐	-
	ค. เครื่องจักรที่มีกำลัง ๑ แรงม้า ลงมา	๓๐๐	-
๓๙	การผลิต การบรรจุยาสีฟัน แชมพู ผ้าเย็บ กระดาษเย็บ เครื่องสำอางต่าง ๆ	๑,๐๐๐	-
๔๐	การผลิตสาลี ผลิตภัณฑ์จากสาลี	๑,๐๐๐	-
๔๑	การผลิตผ้าพันแผล ผ้าปิดแผล ผ้าอนามัย ผ้าอ้อมสำเร็จรูป	๑,๐๐๐	-
๔๒	การผลิตสบู่ ผงซักฟอก ผลิตภัณฑ์ชำระล้างต่าง ๆ	๑,๐๐๐	-
	๕. กิจการที่เกี่ยวกับการเกษตร		
๔๓	การอัด การสกัดเอาน้ำมันจากพืช		
	ก. โดยใช้เครื่องจักร	๕๐๐	-
	ข. โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๑๐๐	-
๔๔	การล้าง การอบ การรม การสะสมยางดิบ	๑,๐๐๐	-
๔๕	การผลิตแป้งมันสำปะหลัง แป้งสาคุ หรือแป้งอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน ด้วย เครื่องจักร	๑,๐๐๐	-
๔๖	การสีข้าวด้วยเครื่องจักร		
	ก. ไม่เกิน ๒๐ แรงม้า	๒๐๐	-
	ข. เกิน ๒๐ แรงม้า	๔๐๐	-
๔๗	การผลิตยาสูบ		
	ก. โดยใช้เครื่องจักร	๑,๐๐๐	-
	ข. โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๕๐๐	-
๔๘	การขัด การกะเทาะ การบดเมล็ดพืช การเกี่ยว,นวด,สีข้าวด้วย เครื่องจักร	๑,๐๐๐	-

๔๙	การผลิต การสะสมปุ๋ย	๕๐๐	-
๕๐	การผลิตไขมันหรือวัตถุดิบด้วยเครื่องจักร	๑,๐๐๐	-
๕๑	การตาก การสะสม หรือการขนถ่ายมันสำปะหลัง	๑,๐๐๐	-
	๖. กิจกรรมเกี่ยวกับโลหะหรือแร่		
๕๒	การผลิตโลหะเป็นภาชนะ เครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์หรือ เครื่องใช้ต่างๆ		
	ก. โดยใช้เครื่องจักร	๕๐๐	-
	ข. โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๒๐๐	-
๕๓	การหลอม การหล่อ การถลุงแร่หรือโลหะทุกชนิด ยกเว้นกิจการใน ลำดับที่ ๕๒	๑,๐๐๐	-
๕๔	การกลึง การเจาะ การเชื่อม การตี การตัด การประสาน การรีด การอัดโลหะด้วยเครื่องจักรหรือก๊าซหรือไฟฟ้า ยกเว้นกิจการใน ลำดับที่ ๕๒	๒๐๐	-
๕๕	การเคลือบ การชุบโลหะด้วยตะกั่ว สังกะสี ดีบุก โครเมียม นิกเกิล หรือโลหะอื่นใดยกเว้นกิจการใน ลำดับที่ ๕๒	๕๐๐	-
๕๖	การขัด การล้างโลหะด้วยเครื่องจักร สารเคมี หรือวิธีอื่นใด ยกเว้น กิจการในลำดับที่ ๕๒		
	ก. เครื่องจักรที่มีกำลัง ๕ แรงม้าขึ้นไป	๑,๐๐๐	-
	ข. เครื่องจักรที่มีกำลังเกินกว่า ๑ แรงม้า แต่ไม่เกิน ๕ แรงม้า	๕๐๐	-
	ค. เครื่องจักรที่มีกำลัง ๑ แรงม้า ลงมา	๒๐๐	-
๕๗	การทำเหมืองแร่ การสะสม การแยก การคัดเลือกหรือการล้างแร่	๑,๐๐๐	-
	๗. กิจกรรมเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกล		
๕๘	การต่อ การประกอบ การเคาะ การปะผุ การพ่นสี การพ่นสารกัน สนิมยานยนต์	๕๐๐	-
๕๙	การตั้งศูนย์ถ่วงล้อ การซ่อม การปรับแต่งระบบปรับอากาศ หรือ อุปกรณ์ที่เป็นส่วนประกอบของยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกล	๑,๐๐๐	-
๖๐	การประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกล ซึ่งมีไว้ บริการหรือจำหน่าย และในการประกอบธุรกิจนั้นมีการซ่อมหรือ ปรับปรุงยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกลดังกล่าวด้วย	๒,๐๐๐	-
	ก. จักรยานยนต์	๒๐๐	-
	ข. รถยนต์	๓๐๐	-

๖๑	การล้าง การอัดฉีดรถยนต์	๕๐๐	-
๖๒	การผลิต การซ่อม การอัดแบตเตอรี่	๒๐๐	-
๖๓	การปะ การเชื่อมยาง	๑๐๐	-
๖๔	การอัดผ้าเบรก ผ้าครัช	๒๐๐	-
	๘. กิจกรรมเกี่ยวกับไม้		
๖๕	การผลิตไม้ขีดไฟ	๑,๐๐๐	-
๖๖	การเลื่อย การซอย การขัด การไส การเจาะ การซุดร่อง การทำคิ้ว หรือการตัดไม้ด้วยเครื่องจักร		
	ก. เครื่องจักรที่มีกำลัง ๕ แรงม้าขึ้นไป	๑,๐๐๐	-
	ข. เครื่องจักรที่มีกำลังเกินกว่า ๑ แรงม้า แต่ไม่เกิน ๕ แรงม้า	๕๐๐	-
	ค. เครื่องจักรที่มีกำลัง ๑ แรงม้า ลงมา	๒๐๐	-
๖๗	การประดิษฐ์ไม้หวาย เป็นสิ่งของด้วยเครื่องจักร หรือการพ่น การทาสาร เคลือบเงาสีหรือการแต่งสำเร็จผลิตภัณฑ์จากไม้ หรือหวาย		
	ก. เครื่องจักรที่มีกำลัง ๕ แรงม้าขึ้นไป	๕๐๐	-
	ข. เครื่องจักรที่มีกำลังเกินกว่า ๑ แรงม้า แต่ไม่เกิน ๕ แรงม้า	๒๐๐	-
	ง. เครื่องจักรที่มีกำลัง ๑ แรงม้า ลงมา	๑๐๐	-
๖๘	การอบไม้	๑,๐๐๐	-
๖๙	การผลิตรูปด้วยเครื่องจักร	๑,๐๐๐	-
๗๐	การประดิษฐ์สิ่งของ เครื่องใช้ เครื่องเขียนด้วยกระดาษ	๓๐๐	-
๗๑	การผลิตกระดาษต่าง ๆ	๕๐๐	-
๗๒	การเผาถ่านหรือการสะสมถ่าน		
	ก. ขายส่ง	๒๐๐	-
	ข. ขายปลีก	๑๐๐	-
	๙. กิจกรรมเกี่ยวกับการบริการ		
๗๓	การประกอบกิจการ อาบ อบ นวด	๑,๐๐๐	-
๗๔	การประกอบกิจการสถานที่อาบน้ำ อบไอน้ำ อบสมุนไพร	๕๐๐	-
๗๕	การประกอบกิจการโรงแรม หรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน	๑,๐๐๐	-
๗๖	การประกอบกิจการห้องพัก อาคารชุดให้เช่า ห้องแบ่งเช่า หรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน	๑,๐๐๐	-
๗๗	การประกอบกิจการมหรสพ	๕๐๐	-
๗๘	การจัดให้มีการแสดงดนตรี เต้นรำ รำวง ร้องเงิ้ง ดิสโก้เทค คาราโอเกะหรือการแสดงอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน	๑,๐๐๐	-
๗๙	การประกอบกิจการสรว่ายน้ำ หรือกิจการอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน	๒,๐๐๐	-

๘๐	การจัดให้มีการเล่นสเก็ต โดยมีแสง หรือเสียงประกอบหรือการเล่นอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน	๒,๐๐๐	-
๘๑	การประกอบกิจการเสริมสวยหรือแต่งผม เว้นแต่กิจการที่อยู่ในบังคับตามกฎหมาย ว่าด้วยการประกอบวิชาชีพเวชกรรม	๒๐๐	-
๘๒	การประกอบกิจการให้บริการควบคุมน้ำหนัก โดยวิธีการควบคุมทางโภชนาการให้อาหารที่มีวัตถุประสงค์พิเศษ การบริหารร่างกาย หรือโดยวิธีอื่นใด เว้นแต่การให้ บริการในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล	๑,๐๐๐	-
๘๓	การประกอบกิจการสวนสนุก ตู้เกม ร้านอินเทอร์เน็ต เกมสออนไลน์	๑,๐๐๐	-
๘๔	การประกอบกิจการห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ การสาธารณสุข วิทยาศาสตร์หรือสิ่งแวดล้อม	๑,๐๐๐	-
๘๕	การประกอบกิจการสนามกอล์ฟ หรือสนามฝึกซ้อมกอล์ฟ	๑,๐๐๐	-
๘๖	การสักผิวหนัง การเจาะหูหรือเจาะอวัยวะอื่น	๓๐๐	-
๘๗	การประกอบกิจการให้บริการเลี้ยงและดูแลเด็กที่บ้าน	๕๐๐	-
	๑๐. กิจการที่เกี่ยวกับสิ่งทอ		
๘๘	การปั่นด้าย การกรอด้าย การทอผ้าด้วยเครื่องจักร หรือการทอผ้าด้วยกี่กระตุกตั้งแต่ ๕ กี่ขึ้นไป		
	ก. การทอผ้าด้วยเครื่องจักร	๕๐๐	-
	ข. การทอผ้าด้วยกี่กระตุกเกิน ๑๐ กี่ขึ้นไป	๓๐๐	-
	ค. การทอผ้าด้วยกี่กระตุกตั้งแต่ ๕-๑๐ กี่	๒๐๐	-
๘๙	การสะสมปอ ป่าน ฝ้าย หรือนุ่น	๕๐๐	-
๙๐	การปั่นฝ้าย หรือนุ่นด้วยเครื่องจักร	๑,๐๐๐	-
๙๑	การทอเสื่อ กระสอบ พรม หรือสิ่งทออื่น ๆ ด้วยเครื่องจักร	๒๐๐	-
๙๒	การเย็บผ้าด้วยเครื่องจักรตั้งแต่ ๕ เครื่องขึ้นไป	๕๐๐	-
๙๓	การพิมพ์ผ้า หรือการพิมพ์สิ่งทออื่น ๆ	๕๐๐	-
๙๔	การซัก การอบ การรีด การอัดกลับผ้าด้วยเครื่องจักร	๓๐๐	-
๙๕	การย้อม การกีดสีผ้า หรือสิ่งทออื่น ๆ	๒,๐๐๐	-
	๑๑. กิจการที่เกี่ยวกับหิน ดิน ทราาย ซีเมนต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง		
๙๖	การผลิตภาชนะดินเผา หรือผลิตภัณฑ์ดินเผา		
	ก. โดยใช้เครื่องจักร	๑,๐๐๐	-
	ข. โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๕๐๐	-

๙๗	การระเบิด การโม่ การป่นหินด้วยเครื่องจักร	๑,๐๐๐	-
๙๘	การผลิตเครื่องใช้ด้วยซีเมนต์หรือวัตถุที่คล้ายคลึง	๕๐๐	-
๙๙	การสะสม การผสมซีเมนต์ หิน หินทราย หรือวัตถุที่คล้ายคลึง		
	ก. ๑ - ๓ ตัน	๒๐๐	-
	ข. ๓ - ๕ ตัน	๕๐๐	-
	ค. ๕ ตันขึ้นไป	๓,๐๐๐	-
๑๐๐	การเจียรไนเพชร พลอย หิน กระຈก หรือวัตถุที่คล้ายคลึง	๕๐๐	-
๑๐๑	การเลื่อย การตัด หรือการประดิษฐ์หินเป็นสิ่งของต่าง ๆ	๕๐๐	-
๑๐๒	การผลิตซอลค์ ปูนปลาสเตอร์ ปูนขาว ดินสอพอง หรือการเผาหินปูน	๒๐๐	-
๑๐๓	การผลิตผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ที่มีแร่ใยหินเป็นส่วนประกอบหรือส่วนผสม เช่น ผ้าเบรก ผ้าครีซ กระเบื้องมุงหลังคา กระเบื้องยาง ผ้า เพดาน ท่อน้ำ เป็นต้น	๒๐๐	-
๑๐๔	การผลิตกระຈก หรือผลิตภัณฑ์แก้ว	๑,๐๐๐	-
๑๐๕	การผลิตกระดาษทราย	๑,๐๐๐	-
๑๐๖	การผลิตใยแก้วหรือผลิตภัณฑ์จากใยแก้ว	๑,๐๐๐	-
	๑๒. กิจกรรมเกี่ยวกับปิโตรเลียม ถ่านหิน สารเคมี		
๑๐๗	การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งกรด ต่าง สารออกซิไดส์ หรือสารตัวทำละลาย	๒,๐๐๐	-
๑๐๘	การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งก๊าซ หรือแก๊ส	๕๐๐	-
๑๐๙	การผลิต การกลั่น การสะสม การขนส่งน้ำมันปิโตรเลียมหรือผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม ต่าง ๆ		
	ก. แบบไม่ใช้เครื่องจักร	๒๐๐	-
	ข. แบบใช้เครื่องจักร	๑,๐๐๐	-
๑๑๐	การผลิต การสะสม การขนส่งถ่านหิน ถ่านโค้ก	๕๐๐	-
๑๑๑	การพ่นสี ยกเว้นกิจการในลำดับที่ ๕๘		
	ก. พ่นสีรถยนต์	๕๐๐	-
	ข. พ่นสีของอื่นนอกจากรถยนต์	๒๐๐	-
๑๑๒	การประดิษฐ์สิ่งของเครื่องใช้ด้วยยาง ยางเทียม พลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง	๕๐๐	-
๑๑๓	การโม่ การบดขั้	๒๐๐	-
๑๑๔	การผลิตสี หรือน้ำมันผสมสี	๑,๐๐๐	-
๑๑๕	การผลิต การล้างฟิล์มรูปถ่าย หรือฟิล์มภาพยนตร์	๒๐๐	-
๑๑๖	การเคลือบ การชุบ วัตถุด้วยพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์	๕๐๐	-

	หรือวัตถุที่คล้ายคลึง		
๑๑๗	การผลิตพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง	๕๐๐	-
๑๑๘	การผลิต การบรรจุสารเคมีดับเพลิง	๕๐๐	-
๑๑๙	การผลิตน้ำแข็งแห้ง	๒๐๐	-
๑๒๐	การผลิต การสะสม การขนส่งดอกไม้เพลิง หรือสารเคมีอันเป็น ส่วนประกอบในการผลิตดอกไม้เพลิง	๑,๐๐๐	-
๑๒๑	การผลิตเซลล์เล็ก หรือสารเคมีเคลือบเงา	๑,๐๐๐	-
๑๒๒	การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งสารกำจัดศัตรูพืช หรือ พาหะนำโรค	๕๐๐	-
๑๒๓	การผลิต การบรรจุ การสะสมกาว	๓๐๐	-
	๑๓. กิจการอื่น ๆ		
๑๒๔	การพิมพ์หนังสือหรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ ที่มีลักษณะเดียวกันด้วยเครื่องจักร		
	ก. เครื่องจักรมีกำลัง ๕ แรงม้าขึ้นไป	๑,๐๐๐	-
	ข. เครื่องจักรมีกำลังเกินกว่า ๑ แรงม้า แต่ไม่เกิน ๕ แรงม้า	๕๐๐	-
	ค. เครื่องจักรมีกำลัง ๑ แรงม้า ลงมา	๓๐๐	-
๑๒๕	การผลิต การซ่อมเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องไฟฟ้า อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ อุปกรณ์ไฟฟ้า	๒๐๐	-
๑๒๖	การผลิตเทียน เทียนไข หรือวัตถุที่คล้ายคลึง	๕๐๐	-
๑๒๗	การพิมพ์แบบ พิมพ์เขียว หรือการถ่ายเอกสาร	๒๐๐	-
๑๒๘	การสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุดใช้แล้วหรือเหลือใช้		
	- พื้นที่ใช้วางวัตถุไม่เกิน ๒๐ ตารางวา	๒๐๐	-
	- พื้นที่ใช้วางวัตถุไม่เกิน ๒๐ ตารางวา แต่ไม่เกิน ๕๐ ตารางวา	๕๐๐	-
	- พื้นที่ใช้วางวัตถุไม่เกิน ๕๐ ตารางวา แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ตารางวา	๑,๐๐๐	-
	- พื้นที่ใช้วางวัตถุไม่เกิน ๑๐๐ ตารางวา ขึ้นไป	๑,๕๐๐	-
๑๒๙	การประกอบกิจการโกดังสินค้า	๒,๐๐๐	-
๑๓๐	การล้างขวด ภาชนะ หรือบรรจุภัณฑ์ที่ใช้แล้ว	๒๐๐	-
๑๓๑	การพิมพ์สไลด์บนวัตถุที่มีใช้สิ่งทอ	๑,๐๐๐	-
๑๓๒	การก่อสร้าง 10 แรงงานขึ้นไป	๕๐๐	-

